

Szálinger Balázs

Jó reggelt

Jó reggelt,
Füvek, táncok, apró erők,
Reggeli szagok,
Festői emberbánás,
Alkalmas völgyek,
Három-hete-még-hófeltos völgyek,
Víz nélkül is
Ébren felejtett tengerek,
Pirosúszónál szélessége 80,
Hosszúsága 110,
Néhány bánási növény,
Egy marillavölgyi lelkész,
Vérbe mártott fejű tengelicek,
Véghelelmisék, szándékmisék,
Légilények
S mindenféle folyami emberek!

Most hajnal van, s mintha
Gyerekeim lennétek ti mind.
Idegbeteg család, ebben vagyok
Ideges apád neked,
Neked és neked,
S olyan, mintha tudnánk egy életet.
Minden hajnalban van egy holtbiztosan
Augusztusi húsz perc,
Amikor nem telik az idő,
Ez éppen most van, ti alszatok,
Én teszek néhány kört a teraszon
Alsóban, ingben,
És gondolatban
Mindenkit megsimogatok.
Aztán fölkel a Nap,
És a helyemről bezavar a házba.

A házban emberek vannak,
Ember alkotta környezetben
Hadseregeskedő elemek,
Közös pénzből fenntartható gyűlölet,
Kő alatt lapuló lidérceink, akik túlélnek
Népvándorlást, nyelvi viharokat,
S hogy olykor az egész ország
Mint vasbeton házmesterállás,
Sértődékenység, teatralitás,

És kevesebb kőoroszlán több lenne,
És több szabadság néha kevesebb,
Kevesebb mosoly néha igazabb,
S olykor kő alól, kollégiumi szobákból
Előbújnak fura kis lázadók,
Akik nem ismerik a történelmet –
Ez van a házban, ez a környezet.

Füvek! táncok! apró erőők!
Három lepkesz az intézeti kertben!
A fák fölött csapongó püspökséget
Gyakorló játékos szajkók,
Legyen szép napotok! hőség
Van, járjatok le gyakran a Murához.
Tudjátok meg,
Várom a holnap hajnalt,
De én vagyok a reggel és a délután,
Az este, az éjszaka is,
Szeretem a házat és a lakóit,
Hálás vagyok, hogy ismerhetem őket,
S csodálatosan bánom, hogy amellet,
Hogy életemben az alföldemig
Egyre lejjebbi teraszokra kell lépnem,
Egy nap fel kell adnom a házat is.

Tóth Norbert kiállításának részlete

